D’aquella pols, aquest fang

I. A Cal Satan hi ha un cacau…
una cua, una gentada…
morta per apunyalada
allà al passeig de la Pau.

I. Diu que reben tanta gent
que al camí que va a l’Infern
hi faran -diu el govern-
l’esperat desdoblament.

II. Arran de tants visitants,
s’han disparat els lloguers
i, si vas curt de calers,
et quedes per vestir sants.

III. Ja fa mesos que s’hi ha vist
el pitjor dels escenaris
i fins comparteixen pis
metges, vells i funcionaris.

IV. I aquí, a mirar-se el melic!
I tu només et preocupes
perquè dius que el barri antic
està a rebentar d’ocupes.

V. Però el pis que et van dar d’herència
el tens tan abandonat
que en la més gran indigència
s’hi podreix el teu llegat.

VI. Des d’un retrat de paret
empolsinat de desgràcia,
de lluny es mira el xalet
que t’has fet la iaia Engràcia.

VII. I t’ho miris com t’ho miris,
abans tenies veïns.
Ara tens nous inquilins
per setmana i sempre guiris.

VIII. Hem de viure sota un pont,
el català està obsolet…
però, ei, molt xulo el numeret
de fugir del Puigdemont!

IX. Mentre els dirigents d'Esquerra,

es mosseguen com les rates,
els guanyadors de la guerra
hauran sigut els sociates.

X. Tenim presidència nova.
Les urnes han decidit
que toca tornar a omplir el cove
del més immund peix bullit.

XI. La primera gran xiulada
d'aquest nostre president
li va fotre la gentada
el Dijous a Lluïment.

XII. Parà el xàfec allà dalt,
cap-cot i tremoladís.
Sort del Javi amb el Tabal
que el tragué del compromís.

XIII. Tot just el migdia abans
la imatge era la contrària,
aplaudint la indumentària
que lluïen els Gegants.

XIV. El detall que enriqueix cada
fil, brodat, cinta i serrell
certifica la feinada
del Jordi de Cal Novell.

XV. Diu que els cabells de la Nova
marcaven el pentinat
i duien l'última moda
a la Berga del passat.

XVI. Però el Jordi fa diferència
i aquest any, pel que s'ha vist,
els Gegants marquen tendència
de Milà fins a París.

XVII. L'ha trucat l'Amancio Ortega
i entremig de la gentada
voltava, d'enveja cega,
l'Agatha Ruiz de la Prada.

XVIII. Ves que no *veiguem* aviat
desfilant a passarel·la
a n'el Massana ensacat
dintre d'un frac de franela.

XIX. Per realçar-li la forma,
cap a la segona part
faran passejar a n'el Dorna
amb malles de lleopard.

XX. L'impacte d'aquest assumpte
ha estat tal que, ves per on,
se'm planteja la pregunta
"què haurà donat Berga al món?".

XXI. Un trobador faldiller,
els Pastorets de la Farsa,
La Patum, un guerriller
i l'autor del cant del Barça.

XXII. Però ja no és pas el futbol,
l'esport rei. Les noves modes
dicten que ara el poble vol
anorèxics sobre rodes.

XXIII. Via fora, els esmolets!
Pogacar ja era a Queralt
que el Sepp Kuss, pobre sagal,
ja no s'aguantava els pets.

XXIV. Des del fons d'una taverna,
el vicari en nom dels sants
sarmoneja als parroquians
camí de la vida eterna.

XXV. Per tenir més gent a ofici
el nou vicari ja es frissa
i per fer baixar el desfici
ha exhaurit el vi de missa.

XXVI. Allà al País Valencià
esclafia la tempesta
que va aigualir fort la festa
dels hereus de Barberà.

XXVII. Aquell tal Carlos Mazón
va trigar una bona estona
a sortir perquè el *mamón*
estava dormint la mona.

XXVIII. "No cal pas cap militar,
no aviséssiu als bomberos,

que açò jo ho pense parar
amb els meus collons toreros”.

XXIX. D'una experiència tan dura
fa política-rapinya
i menysprea la cultura.
Vaja, com la Judit Vinyes.

XXX. A Paiporta va fer cap
el Borbó a dar un cop de mà.
El paio, com tothom sap,
és famós per treballar.

XXXI. Tant es va notar el muntatge
que, ja farts de cavalcades,
més d'un respongué a pedrades
tips de reis i del seu patge.

XXXII. No em va fer gota de pena
la Letícia emmascarada
que com una magdalena
plorava entre l’enfangada.

XXXIII. El regidor socialista
va avançant en la carrera
i a Berga tothom espera
que per fi el perdem de vista.

XXXIV. El puesto a Diputació
no ha plagut la sangonera
i ara, amb la nova cartera,
set mil euros al sarró.

XXXV. Com es pot ser tan pedant,
mesquí i alhora un patata?
Fins m’ha fet enyorar quan
l’Ermínia era sociata!

XXXVI. Els Pastorets de Sant Joan
no s’han fet perquè, ai pobres,
ja es veien aquí esperant
a que acabessin les obres.

XXXVII. S’han gastat la pessetada
en no sé què contra el foc.
Tota aquesta renovada
la veieu? No? Jo tampoc.

XXXVIII. La Farsa tenia en ment
de tornar a fer un Guimerà
i van ‘nar a l’ajuntament
un xic farts ja d’esperar.

XXXIX. Què el teatre, estarà a punt?
O esperem una setmana?
- Miri, parli-ho més amunt…
sap què?, *vuelva usted mañana*.

XL. Passats sis mesos i mig,
suspenem *Maria Rosa*,
tornem ben plens de desig…
i ens trobem tan poca cosa?!

XLI. Com de l’emperador el tratge,
les obres són evidents
sols pels més intel·ligents.
Jo només veig maquillatge.

XLII. Que no pari la cultura.
Vivim-la i, per un segon,
amb una esperança pura
recordem als que no hi són.

XLIII. Cada vespre al cel serè
dels cimalls de l’Annapurna
brillarà una nova espurna
per l’Èric i la Mercè.